

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poște și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 16 Decembrie st. v.

„Kronstädter Zeitung“, al doilea organ al partidului național săsesc, în mai multe rânduri acum a atins o cestiune în aparență destul de importantă, pentru-ca să merite a fi discutată în public.

În cercurile din Brașov s'a pus, precum se vede, întrebarea, că de ce adecă Români și Sași nu se unesc asupra unei comune linii de conduită, ci combat unii într'un fel, ear' alții într'altul actuala stare de lucruri.

Răspunzând la această întrebare diarul brașovean constată, că unirea dintre noi și Sași e preste puțință, fiindcă noi nu avem un partid organizat.

Mai înainte de a ne pronunța asupra acestui răspuns, am dorit să fie stabilit, dacă întrebarea ea însăși este ori nu bine pusă.

Relațiunile dintre noi și Sași nu sînt încă pe din destul lămurite.

Veacuri întregi de-a rîndul noi am trăit într'un fel de dușmănie unii cu alții. Noi ne-am deprins a vedea în Sași un element dispus a ne exploata, luând o parte pe cât se poate de mare din roadele muncii noastre, ear' Sașii, încungiurați din toate părțile de noi, se tem, că fi vom strivi prin superioritatea noastră numerică și-i vom ruina economicese în virtutea disproporțiunii dintre trebuințele lor și ale noastre. Această neîncredere, această temere, produse în curgerea îndelungatelor timpuri, nu au dispărut încă: și astăzi Românul se plînge, că Sasul îl asuprește, când poate; și astăzi Sasul se teme, că Românul, care trăește atât de ieftin și poate hrăni atât de mulți copii, îi va face în cele din urmă existența imposibilă.

Dar' lupta pentru existență e soartea a tot ce există, nu se poate ca două elemente deosebite să trăiască pe aceeași bucată de pământ, fără ca ele să aibă tendința de a se exploata unul pe altul și fără ca să se teamă fiesce-care din ele, că va fi stîrpit de celalalt: această temere firească nu poate să fie hotărîtoare în toate împregiurările, și în fața unui dușman comun trebuie să trecem preste micile conflicte de interese ce există în virtutea unor legi firesci între noi.

Așa este; vorba e numai, că acest dușman comun nu există.

Ori cât de mult se opintesc concetățenii nostri maghiari de a ne împedea în dezvoltarea noastră firească, ei nu pot să producă în masele mari sentimentul, că ne sînt un dușman în adevăr primejdios. Nici noi nu ne temem, nici Sașii nu se tem atât de mult de Maghiari, încât această temere să ne împingă la unire.

Și adevărul este, că avem destule cuvinte de a fi amărîți, n'avem însă de ce să ne temem serios, să desperăm — așa dicînd. Foarte în curînd poate ne vom convinge cu toții, că Maghiarii sînt la urma urmelor un element cu mult mai inofensiv, decât îi arată firea lor sgomoasă.

Când s'a pus în dieta Transilvaniei cestiunea uniunii cu Țara-Ungurească, Sașii, adimeniți de asigurările ce li s'au făcut, s'au pronunțat, dimpreună cu deputații maghiari, pentru uniune.

De sigur că n'ar fi făcut-o aceasta, dacă și-ar fi dat bine seamă despre situațiunea, ce li se crea prin uniune.

Căci ce însemnează această uniune? de ce vor Maghiarii s'o aibă cu ori-ce preț?

Este în Ardeal o poporațiune totală de preste două milioane de suflete. Vre-o trei decimi din această poporațiune sînt Maghiari, a patra decime sînt Sași, ear' celelalte șese decimi sînt Români. Unirea decimii săsesci cu cele trei decimi maghiare nu are înțeles decât atunci, când există temerea, că cele șese decimi române vor abusa de puterea lor. Această temere nu există însă. Dacă Maghiarii ar stăruia asupra uniunii pentru cuvîntul, că numai unită fiind Transilvania cu Țara-Ungurească, ei se pot susține față cu elementul român, atunci și numai atunci ar pute să aibă și Sașii destule cuvinte de a dice: Dorim și noi uniunea, căci și noi numai astfel putem să ne susținem. Nu astfel stau însă lucrurile. Maghiarii vor uniunea, pentru-că numai astfel speră a pute să pună capăt vieții românesce întemeiate de noi în Carpați. Uniunea nu este un postulat conservator, ci unul agresiv, ea nu s'a făcut pentru-ca minoritatea să fie ocrotită, ci pentru-ca cele trei decimi maghiare să poată nimici pe celelalte șapte.

Dacă ar fi simțit-o Sașii aceasta la timp, ei nu s'ar fi pronunțat pentru uniune, căci ar fi prevădit, că atunci, când ne lasă pe noi la discrețiunea guvernului din Budapesta, se aruncă și ei înșiși legați în brațele lui.

Din norocire pentru noi ei foarte în curînd au trebuit să o și simtă aceasta.

Maghiarii, impetuoși precum sînt, au dat asalt asupra noastră, dar' nu i-au cruțat nici pe Sași, ceea-ce alți oameni cu mai mult tact politic ar fi făcut-o. Grație acestui asalt astăzi Sașii știu prea bine, că cauza lor atîrnă de a noastră.

Ear' dacă e așa, unde sînt cuvintele, pentru care noi și Sașii trebuie să pactăm? Care ar fi condițiunile pactului? care sînt concesionile, pe care noi ar trebui să le facem Sașilor și care asigurările ce așteaptă ei dela noi? Noi sîntem siguri, că Sașii vor lupta contra actuala stări de lucruri câtă vreme sînt în viața lor națională, ear' ei sînt siguri că luptăm și noi. Ei nu se pot teme, că noi ne vom uni cu Maghiarii contra lor, pentru-că o asemenea unire nu poate să fie motivată; dar' nici noi nu ne mai putem teme, că după experiențele, pe care le-au făcut, ei vor mai pacta cu Maghiarii câtă vreme există actuala stare de lucruri. Ei, în sfîrșit, trebuie neapărat să dorească succesul cauzei noastre, pentru-că abia atunci, când forța împregiurărilor îi va fi silit pe Maghiari să renunțe de a mai împedea libera noastră dezvoltare, abia

atunci vor resufla și ei mai liber. Mai mult: atunci, când libera noastră dezvoltare va fi asigurată, nimeni nu va susține cu mai mult zel pe Sași decât Maghiarii, care astăzi se opintesc să stingă ori și ce viață germană din Ardeal.

Diarul brașovean o anticipează aceasta. Încă de pe acum atinge cestiunea comunității de interese dintre Sași și Maghiari, accentuînd învechita gogoriță cu aspirațiunile noastre daco-romane. Sîntem primejdioși noi Români, fiindcă avem tendința de a ne deslipi de Ungaria, câtă vreme Sașii n'au nici un cuvînt de a aspira la ceva analog. Urmarea ar fi, ca Maghiarii să-i cruțe pe dinșii și să-i reserveze toate puterile spre a ne slăbi pe noi.

Esclabă de tot politica aceasta, pentru-că admîțînd, că ne pot Maghiarii slăbi pe noi, slăbiți odată noi, vine la rînd nimiceirea Sașilor. Abia atunci, când nu va mai pute fi vorba de slăbirea noastră, Sașii vor pute să accentueze, ca oameni cu minte, tendințele primejdioase, de care sîntem bănuși. Făcînd acum aceasta, combat o cauză, dela succesul căruia atîrnă toată viața lor.

Noi stăruim asupra autonomiei Ardealului, pentru-ca să ne avem a ne lupta direct cu întregul aparat al puterii publice ungare, să accentuăm caracterul poliglot al statului ungar și să ne creăm o pozițiune pentru susținerea lui.

De aceea autonomia Ardealului nu este un interes special al Românilor din Ardeal, ci un postulat conservativ al tuturor elementelor nemaghiare din țerile supuse coroanei Ungare

Este un lucru foarte ciudat, când tocmai organul unui partid, care luptă și el pentru accentuarea caracterului poliglot al statului, dă hrană bănușii aruncate asupra noastră, fără îndoială cei mai hotărîtori factori în lupta, pe care o poartă.

Și fiindcă se poate acest lucru ciudat, e rău pusă întrebarea, la care răspunde diarul brașovean.

Despre o pactare între noi și Sași numai în două cazuri poate să fie vorba: dacă am voi să începem o acțiune politică ori dacă ne-am teme, că fie unii, fie alții dintre noi, se vor retrage de pe câmpul de luptă, dacă nu vor fi angajați la timp printr'un pact.

Nici unul, nici altul din aceste două cazuri nu este însă dat.

Revistă politică.

Sibiu, 17 Decembrie st. v.

N'a fost de ajuns cu puterile pierdute până acum în lucrarea nemernică de maghiarisare. Se pare că e aproape ceasul din urmă și trebuie o încercare desperată pentru a face și din petrii Unguri pentru-ca viitorul tainic să afle „o națiune mare maghiară“ pe care soartea ar fi să o menească a fericii Orientul. Înzadar au așteptat popoarele ca Maghiarii să ajungă odată la convingerea că nu e cu neputință a spori pe contul altora nume-

rul sufletelor maghiare. Maghiarii preocupati de existența lor, pare că cred cumcă numai Maghiarul își iubesc limba. Copilul încă a voit se prindă cu mîna cerul, dar' apoi s'a cumințit. Înzadar le areți însă Maghiarilor că nu începe cu firea omului, nu începe cu firea noastră românească să ne lăpădam de noi înșine, — ei mai cred, noi însă ne dăm lucrării de dezvoltare, pentru-că în cele din urmă nu mai poți să-ți perzi puterile a feri pe altul de primejdie. Guvernul însuși vedînd că firea poporului îl împinge spre fapte nesocotite, a trebuit să lase a se spune că nu-i e permis statului. D-I Tisza însă încă nu poate abdice de putere de dragul naționalităților și el nu e omul care să se poată susține făcînd dreptatea. În sfîrșit el își va spăla mîinile arătînd spre vinovați. Nouă ni e de ajuns să ne vedem de lucrul nostru și dacă e să ne ne răsbunăm pentru unele și altele îndurate în atîta vreme, să privim lăsându-i să-și consume puterile. Acesta e procesul lor de disolvare.

Președintele dietei croate a convocat pentru ieri la oarele 5 d. a., pe membrii partidului guvernamental în prima ședință pentru a statorî programul lucrărilor. Presupunînd că desbaterile vor decurge liniștit, dieta ar fi să-și termine lucrările prin 5—6 Ianuarie. De altă parte însă se dice că opoziția voiesc să trăgă-neze desbaterile. Amîndouă opozițiile, Starcevicianii și independenții, au ținut ieri seară o consfătuire.

„Ustasnost“ diarul exministrului sêrbesc Ristici se ocupă în un număr al seu cu idea unei confederațiuni orientale.

„Înainte de toate „dice numitul diar trebuie să se înființeze comitete în Belgrad, Cetinje, Bucuresci, Sofia și în alte părți ale peninsulei balcanice. Constituite odată comitetele, trebuie convocată reprezentanții tuturor popoarelor balcanice la o conferință comună în Belgrad, Atena ori Bucuresci. În această conferință se vor compune legile confederației, care să reguleze raporturile interne și externe. De sine se înțelege că fiecare stat și fiecare popor și-ar păstra în această alianță autonomia sa deplină. Cestiunile comune s'ar rezolva cu învoarea comună...“

„În adunările comune s'ar rezolva și hotărî rapoartele noastre etnografice și legile comune ar statorî și hotărîle dubii. Aceste legi ne-ar scuti de atacurile externe. Se poate că dușmanii nostri interni și externi ne vor rîde și vor dice că aceasta e cu neputință, pentru-că Grecii nu vor renunța nici odată la un stat mare bizantin, ear' Bulgaria nu va abdice de o Bulgăriă ca cea pusă în vedere prin tratatul de San-Stefano. Dar' noi credem că se vor alipi și dinșii de această confederație, pentru-că patrioții adeverați vor îmbrățișa cu sinceritate această cestiune comună de eliberare. Ei vor să se prevină neînțelegerile dintre Grecii și Bulgarii pe de o parte, ear' de altă parte dintre Bulgarii și Sêrbi. Între popoarele de pe peninsula balcanică, hotarele etnografice sînt lămurite prin urmare ușor se și pot defini. Sêrbi nu vor cere pentru sine teritorii, unde nu locuiesc Sêrbi, Grecii să nu-și însușească ceea ce nu aparține caracterului lor național, tot astfel și Bulgarii. În acest cas va domni buna înțelegere și pedecile se vor delătura. Aceasta însă se poate ajunge cu dispoziție bună și conțelegere frățească. Aceasta e cu mult mai bună și mai folositoare decât ingerența unui dușman străin, care slăbesce pe fie-care dintre cei ce se ceartă.

„Eată pe scurt convingerea noastră relativ la realizarea și problema acestei confederațiuni a popoarelor balcanice. Credem, că idea noastră va fi aprobată de toți patrioții aderenți. Timpul e serios, împregiurările însă ne silesc ca să ne apucăm cât mai iute de realizarea aceleia. Conștiința deșteaptă a popoarelor de pe peninsula balcanică și cugetarea lor luminată, — ca lucrul început în Athena să se poată termina spre bucuria și fericirea comună a acestor popoare. Geniul bun al popoarelor orientale a dat cerului un semn strălucit, pe care e scris cu

litere de foc: „Confederația orientală“. Să cinstim aceste cuvinte sfinte și să ne nisim a le realiza cât mai îngrabă pentru-că ele sînt simbolul biruinții noastre în contra dușmanilor, simbolul fericirii și al unui viitor mai bun al nostru. Confederațiunea popoarelor orientale le asigură acestora Orientul“.

Ocupându-se și „Nemzet“, organu-guvernamental de acest articol privitor la cestiunea orientală, ne face să credem că această confederațiune pentru Maghiari nu ar fi binevenită. Organul unguresc arată că această idee e nerealisabilă; cu idea unei astfel de confederațiuni s'a ocupat și un maghiar (?) în programa politică sale orientale. De sine se înțelege că confederațiunea popoarelor orientale ar zadărnici misiunea orientală a monarhiei noastre și „misiunea culturală a elementului maghiar“.

Relativ la pretinsa călătorie a principelui Bismarck la Paris scrie „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, că nu s'a tractat nici când despre aceea că cancelarul Bismarck să viziteze Parisul. E superflu deci a mai vorbi despre primirea lui Bismarck la Paris și a face combinațiuni că oare ce ar fi mai consultat cavalierismul francez față de inamicul cinstit sau agitația produsă prin maiestrie de o minoritate cu sentimente dușmănoase. Între amândouă țările, ție sus numita foaie, raporturile sînt atât de naturale încât ori și ce demonstrație pentru consolidarea aceluia ar fi superfluă. — Principele Bismarck va merge însă la Nizza. Aceasta a dat privilegiu să se creadă că dînsul va cerceta cu această ocaziune și Roma. La „Pol. Corr.“ i se scrie însă din Roma că nice la curtea de acolo nice în cercurile guvernamentale nu știu nimic despre această călătorie și cumcă această scire ar fi lipsită de ori ce temei.

Lucrările de delimitarea hotarelor dintre Turcia și Muntenegru sînt aproape de a se termina. În urma neînțelegerilor avute în trecut, delegatul muntenegrin a trebuit să ceară informațiuni dela Cetinie. Astfel pedecile, ce au stat în calea delimitării, sînt delaturate. O depeșă dela 27 l. c. n. aduce scirea că în curînd se va subscrie pactul în această afacere. Din partea Muntenegrului e plenipotențiat a subscrie Vucovici, ear' din partea Turciei un general.

Din camera României.

(Discuțiunea asupra răspunsului la mesagiul de Tron.)

Ministru-president Ioan C. Brătianu: D-lor! (Aplauze) ca să mă consolati, de aceea mă aplaudați; fiindcă în adevăr, mă suiu la tribună în condițiunile cele mai desavantajoase, după o discuțiune de cincî zile, în care s'au tractat materii atât de multe, încât s'au adus înaintea d-voastre o mulțime de cestiuni cari nu erau nici la ordinea zilei nici nu aveau vre-un raport cu

mesagiul numai materiile de științe exacte nu au fost tratate, încolo s'a vorbit despre toate.

Prin urmare, ca să ție un termen mai moderat, voi ție că sînteți oboșiți de atâtea discursuri, deși unele foarte strălucite. Chiar notițele pe cari le luasem pe la început le perdusem, și nu știu dacă au să-mi servească mult, fiindcă ar trebui să intru atunci earăși în nisce cestiuni cari au fost cu totul epuizate. Nu-mi rămîne decît să fac ca președinții de curții cu jurați, adecă să fac un resumat; și dacă îmi permit să fac oare-cari observațiuni, aceasta 'și-o permite și președintele acela, mai cu seamă când e vorba de cestiuni politice.

S'a ție, d-lor, mai întăiu că răspunsul la mesagiul tronului nu este satisfăcător, că nu este îndestulător și că este vag.

S'a ție încă ceva mai mult, că chiar mesagiul tronului nu a făcut decît a atinge unele cestiuni într'un mod foarte vag; și-mi aduc aminte că și onor. d. Maiorescu a apăsut asupra acestui cuvînt și a ție că mesagiul nu este un program, când trebuie să fie un program; cu alte cuvinte, d-sa se miră cum poate să fie un minister fără un program, deși nu cred că d-sa s'a gândit să ne dea congediu. Onor. d. Maiorescu trebuia însă să-mi fi adus aminte, când a pronunțat aceste cuvinte, că noi am declarat încă dela început, când s'a deschis acest parlament, că vom să lăsăm noului parlament libertatea absolută de a-și da un minister așa precum s'ar crede că ar corespunde mai bine la opiniunile majorității.

Dacă veniam noi cu un program, oare nu am fi făcut contrar celor ce am spus dela început? Noi am căutat să lăsăm banca ministerială vacantă, pentru-ca parlamentul să poată trimite acolo pe aceia cari ar pute să-și dea mai bune garanții pentru executarea voturilor sale.

Prin urmare, nu puteam să punem în mesagiul tronului decît numai aceea ce este în inima tuturor Românilor și ceea-ce este mai cu seamă în inima capului statului și am lăsat ca programul să-l facă pe urmă ministerul cel nou.

Eată dar' pentru-ce nu am făcut un program detaliat. Nu înțeleg de ce ne face această imputare onor. d. Maiorescu care făcea parte din comisiunea însărcinată cu redactarea proiectului de răspuns la mesagiul tronului, când d-sa scie că comisiunea a ție: nu putem nici noi să facem un răspuns-program al parlamentului, pentru-că până acum nu putem cunoaște nota acestui parlament, dar' din discuțiunea care va urma cu această ocaziune are să ese la iveală care este creșul noului parlament.

De aceea ați putut observa că nici unul din ministri, afară numai de onor. d. Voinov, într'o cestiune cu totul personală, nu am luat cuvîntul în tot cursul acestor cincî zile de discuțiune, cu toate că eram loviți, nu ție striviți, dar' loviți din toate părțile și cu toate că puteam și noi să luăm cuvîntul cel puțin ca să protestăm; dar' nu am voit să o facem pentru-că am creșut că mai bine este să lăsăm parlamentului toată libertatea să nu fie influențat cătuși de puțin dela banca ministerială în expunerea creșului seu politic.

S'a mai făcut încă o imputare, nu numai acestui proiect de adresă, dar' chiar și mesagiului de deschidere a sesiunii, imputarea că de ce s'a ție că țeara se găsește satisfăcută de reforma cea mare ce s'a făcut? Și s'a apăsut mult, nu ție de toate nuanțele opozițiunii, fiindcă mi se pare că numai o nuanță de opozițiune este și pe urmă sînt individualități de opozițiune: și mai toți, dar' mai cu osebire marea individualitate a dlui Cogălniceanu, a apăsut asupra acestor cuvinte, că țeara e satisfăcută și asupra abținerii unora de a lua parte la alegeri și onor. d. Ma-

iorescu a atribuit aceleași motive și lipsei dlui Rosetti din adunare. Dar' pe d. Rosetti cred că nu putea d-sa să-l pună alături cu cei cari s'au abținut, sub cuvînt că a voit să rămână pe terenul unei legalități a trecutului. D. Rosetti a spus că este bolnav și de aceea nu poate să iee parte la lucrările noastre. Prin urmare este o lipsă motivată în modul cel mai corect. D. Rosetti nu ia nici o solidaritate cu cei care s'au pus pe alt teren.

Dar' oare noi pentru prima dată ne-am aflat acum în condițiunile acestea? Pentru întâia dată astăzi s'a găsit un partid, care să nu primească situațiunea prezentă?

Dela toate reformele ce am făcut am avut adversari înversunați, cari țineau chiar la tradițiunile regulamentului organic, și când se realisa câte o reformă, care fi lovia strășnic, noi țieeam că țeara e veselă și fericită, cu toate protestările acelora cari atacau noua stare de lucruri.

Tot astfel s'a întemplat și astăzi. Se găsește vre-o cățiva cari protestează, nu fiindcă nu voesc reforma legii electorale, fiindcă cine a lovit mai mult legea electorală au fost cei din opozițiune, cari erau pe acele bănci din partea dreaptă a adunării, începînd dela răposatul Manolache Costache Iepurean, care a și propus reforma legii electorale cu ocaziunea reviderii art. 7; dar' de ce d-lor n'au voit acum reforma legii electorale? Este că țineau să o facă cu totul în alt mod, adecă, în loc de a o lărgi s'o mai restrîngă, fiindcă găsește d-lor garanții mai mari în colegiile mai restrîngute. Ei bine, căți sînt aceia în toată România, cari s'au abținut?

De câte ori până acum cădeau în alegeri, țieeau că ceea-ce le ridică șansa de a avé majoritatea e că nu este sigur votul și că nu sînt colegiile presidate de magistrați. Când au vîdut însă că dorința d-lor s'a realizat și cu siguranța votului și cu magistrații, ca oameni destul de inteligenți, cari cunosc situațiunea țerii foarte bine, s'au convins atunci că tocmai cu o libertate absolută și cu aceste condițiuni de independență completă a alegătorilor au și mai puține șanse (Aplauze).

Apoi pentru aceia cari nu voesc să iee parte la alegeri, noi să țieem, că țeara nu e fericită pentru reforma care s'a făcut?

Atunci nici o țeară în lume nu ar pute să țiecă de vreo reformă, că e fericită de a fi dobândit, căci are să se găsească totdeauna un grup de oameni, cari să nu voiască acea reformă, fie că e prea restrînsă, fie că e prea largă. În Franca, Germania, Angliera, pretutîndeni, veți vedé aceleași lucruri.

D. Alexandru Marghiloman este aci și vîd poate spune, cum un coleg al lordului Beaconsfield, într'o conversațiune ce aveau cu dînsul la Aix, sfășia pe Gladstone pentru noua reformă electorală.

Cu toate acestea credeți d-voastră, că Angliera nu se găsește foarte fericită de acea reformă? Atunci ar trebui să țieceți că, deoarece nobilii lordi nu sînt mulțumiți de reformă, țeara nu e fericită de a o fi dobândit.

(Va urma.)

Societatea de maghiarisare din Cluj.

Alaltăieri s'a ținut în Cluj adunarea convocată de primarul Dr. Haller în scopul înființării unei așa numite „Reuniuni de cultură, maghiară“, care în limba noastră nu înseamnă, alta decît „societate ardeleană de maghiarisare!“ E bine să cunoaștem principiile fitoarei societăți. În

nrul 193 al „Tribunei“ am reproduc în traducere vorbirea primarului Gerlóczy din Budapesta și pentru-ca să-i cunoaștem în deplin, reproducem și pe ceea a primarului din Cluj ca o întregire la corespondența noastră de aci din Cluj. Eată-o:

Motto: „În o patrie pot să existe mai multe naționalități, dar' națiune numai una poate să fie“.

„Domnilor, onorați compatrioți! Nu un stat s'a făcut puternic și mare cu această maximă.

„Limba e acel factor, care formează un ocol între frații ce locuiesc în aceeași patrie, care îi leagă pe acestia și în intern la olaltă ca pe fiii aceleiași națiuni, ca pe membrii aceleiași patrii.

„Dacă locuitorii patriei nu se pot înțelege între sine prin o limbă comună, nu se poate desvolta între ei stima reciprocă și încrederea împrumutată, care sînt prima condiție a simțemintului patriotic comun.

„Dacă creșterea și cultivarea, la o parte sau alta a poporului se acată cu țarie de caracterul național și de rasă, aceasta face imposibilă înțelegerea raselor din patrie, ceea-ce e prima cerință a elementelor de cultivare.

„Din aceasta, după cum cu durere trebuie să experiam se nasce neevitabil ura de rasă, carea e izvorul atător amărăciuni în viața socială.

„Dacă vorbesc de ura de rasă, declar publice și cu toată cutezanța, că deși o simțim și o cunoaștem aceasta, ea nu are locaș în sîmul patriotului maghiar și numai unii „iubiți frați“ ne fac să o simțim.

„Noi nu împedecăm pe compatrioții de altă rasă în aceea, ca în biserică, în școală, în literatură, și în familie să-și folosească limba lor proprie deosebită; privim cu bucurie la progresul lor în cultură, acesta îl spriginim cu plăcere materialicesce și nu cerem dela ei mai mult, decît ca să înțeleagă limba comună a patriei, să înțeleagă deci unguresce, dar' să și simțească dimpreună cu noi unguresce.

„Aceasta o pretindem și dacă ne resping dreapta întinsă cu prietinie sinceră și cu încredere, nu ni e permis să ne spăriam nici de astfel de mijloace, cari poate deocamdată nu sînt acomodate pentru a produce încredere, dar' mai curînd ori mai tîrziu totuși i-ar convinge despre inclinarea noastră frățescă.

„Noi nu voim să urmăem exemplul, pe care îl dă națiunea cehică, când cere cu forța ca în Boemia să fie totul cehic, — în Croația e păcat a și sci altcum afară de croătesce; astfel de exemple sînt încă. Și Ungaria să nu poată cere, ca fiii sei să fie cel puțin de simțeminte Maghiari? Și fiindcă aceasta nu se poate fără de sentimente patriotice, fără de o limbă comună a patriei, trebuie să ne nisim a o crea aceasta. Nu avem timp de pierdut. Dușmanii nostri lucră; cu atât mai virtos trebuie să desvoltăm noi energie, pentru-că dreptul și puterea e pe partea noastră și de altă parte sîntem destul de instigați spre aceasta, așa încât indolența mai de parte ne duce la sinucidere.

„Dlor! Trăim în timpul faptelor — cu cuvinte oratorice, cu sistemul, cu societatea, cu gre-

Foița „Tribunei“.

Povestea omului, ce înțelegea limba dobitoacelor.

A fost odată, ca nici odată, — a fost un om și o muier. Și înțelegerea, ce întră ei era, să n'o mai dea Dumeșeu, nici la cine-ți vrea tot rău!

Se potriviau ca ochiul cu aiul. Hărjoana venia tot din partea muierii, că nu își mai ține gura cătuși de cât, — ear' pricina se vede a fi fost bărbatul.

A fost adecăte așa, că bărbatul acela încă își avea ursita sa, precum 'și-o are tot omul, și eu și tu. El era ursit, ca să înțeleagă graiul tuturor dobitoacelor din lume, dar' să nu poată descoperi nimenui acest lucru, fără cu pierderea vieții. —

Dobitoacele, câte nu se înțeleg ele, câte nădrăvănii nu grăiesc și pun la cale, dacă sînt în toane bune!

Omul acela bine înțelegea și rîdea, când cei dimpregiur n'aveau cuvînt de a rîde și era tăcut când alții făceau foale de rîs.

Muiera n'avea ochi să-l vadă, că-l scia de așa, cum nu mai sînt alții și nu-l putea descoasă, de ce nu se poartă ca alți botezați. Dar'

bărbatul tăcea, că trebuia să-și iubească viața și scoțînd ceva din gură pe coarda aceea, se cam mai ducea cu scînduri pe ceea lume.

Din ce bărbatul nu se da după pîr, din ce muieră îi era mai cătrănită.

Când dormiau, aveau pace și răpaus.

Odată bărbatul era dus la stîna dimpreună cu muieră.

Mergeau călare pe doi cai.

Bărbatul era înainte, muieră mai în urmă. Cine scie cum se face, că muieră nu se putea ține de bărbat.

Dar' calul de sub bărbat striga în a sa limbă cătră celalalt: „Dar' grăbesce din pas, soțule, că ne apucă seara!“

Calul de sub muieră răspundea: „Nu pot frate, că pe când voi sînteți doi, noi sîntem patru!“

Se vede că muieră era împovărată și iapa de-a fâta.

Bărbatul înțelegînd bine cele țiese de cai n'a putut să nu ridă puțin.

A fost gata o drăguță de ceartă, eum e treaba între bărbat și muieră, cari îndrăsnesc unul cu altul.

Sosiți la stîna, bărbatul, fiind aproape de seară, și oile toate în staul, se ia printre ele.

Voia el să scie, cât sînt de grase; de

aceea aci punea mîna pe săina, aci pe oacăra, pe breaza, bălțata, caciora, pintoaga, cucuiata, ciula, șuta, bālana, — până trecea batăr dece din mieii, din noatini, din miori, din oi, din berbeci.

Ochiul stăpînului vede mai bine.

Într'aceea, Griveiu și ceilalți dulăi dela turmă, vorbiau, lătrînd în graiul lor cănesc și se înțelegeau, că ce au de a face, dacă va veni lupul!

„Să-l lăsăm, — se sfătuiu ei, — că deși face pagubă, puțin se cunoaște la stăpînul nostru. Fărtatul lup mai incolțese câte una, două și pentru noi. Apoi, atîta ni se cuvine și nouă — „Fie-vé rușine!“ — le taie vorba bătrînul Albeiu. „Asta e mulțumita voastră, că v'am crescut de când erați căței!“

„Cum, nu sînteți mulțumiți cu găleata de zăr, ce vi se dă?!“ De acestea grăia Albeiu.

Preste puțin toți căniți erau cu cracii în sus, toți afară de Albeiu cel credincios.

Bărbatul trebuia să spună, de ce a făcut una ca aceea — așa era pofa muierii; — el însă nu putea, — sēmîntă nouă pentru ceartă.

Sosiți acasă se iau din nou la sfadă.

Bărbatul își urise țielele.

— „Bine mē muieră!“ „Ți-oiu spune, dar' mai întăiu doresc să-mi pun la cale cele pentru înmormîntare.“

Stau gata: sicriul, pânza pe obraz, luminața cea dela eșirea sufletului, cea de un stat de om, crucia cu banul pentru vamă, prinoase, donițe de paos și toate.

Cocoșul încungiurat de două-spre-dece găini se urcă pe portiță, bate din aripi și cîntă voios: „cucurigu!!!“

Credinciosul Albeiu era în curte și supărat pentru purtarea cocoșului grăesce: „Ai tu suflet, când stăpînul se gătesce pentru ceea lume și tu țini rost cu cocoșul vecinului!“

— „Apoi de! — răspunde cocoșul. N'are stăpînul cap? Nu scie el cum sînt muerile?! Eu am două-spre-dece, și toate stau pitic, când mă încrunt odată între ele. Care cutează să-și bage ciocul, unde nu i se șede, ea scie ce pătesce!“

„Pună-se și stăpînul să iee un tufan de patru ani la mână. Vina mea, dacă nu va fi pace și liniște în casă. Rămână ea la furcă și răscitor, acelea sînt ale ei, dar' să nu-și bage nasul în toatecele, că vorba aceea: „Spune muierii, de vrei să nu mai scapi de gurile oamenilor!“

Bărbatul aușind înțelesul lui Albeiu cu cocoșul, căpătă minte, și de atunci, ba să se ciondromonească mai mult.

De nu vor fi murit, trăiesc și aci!

Gr. Sima al lui Ión.

șeala actorilor, nu mai putem înșela publicul nostru; trebuie să pășim pe terenul faptelor cu toată energia; cu însuflețire patriotică și cu activitate încordată trebuie să schimbăm în scurt timp în bine, aceea ce am întrelăsat timp atât de lung. Spre aceasta mijlocul cel mai bun e, dacă și în această parte a patriei noastre vom forma reuniune de cultivare publică.

„În interesul acesteia mi-am luat îndrăzneala a convoca această consfătuire. Văd cu bucurie patriotică, că numărul mare al patrioților înfățișați asigură succesul acestuia.”

Haller declară apoi ședința de deschisă.

Panslavism în calendar.

La Liptó-Szt-Miklos a apărut un calendar cu titlul „Domovny Kalendar” (calendar de casă). În partea instructivă a acestui calendar sunt mai multe scrieri precum: „Casa”, „Jertfele rutene ale lui Moloch”, „Viața națională”, „Memoria piă a alor noștri”, „Pe ruinele instituțiilor noastre”, „Mișcări însemnate din viața noastră națională”, „Reuniuni de cultură”, „Știință și literatură”, „Reuniuni promovătoare de dreptul internațional” (între aceste se amintesc și banca „Tatra”) etc.

„Pesti Napló” dăcă titlurile aceste sunt de ajuns pentru a recunoaște direcțiunea urmărită de acest calendar. Numitul țiar continuă: „Pentru-ca însă nime să nu se îndoiască despre aceea, că conținutul nu corespunde titulelor, eată câteva citate din acela”. La pag. 40 a calendarului se dăcă: „Între multe pedece prin care se îndatineză a ucide desvoltarea morală a copilului e: că mulți părinți într'atâta au orbit, încât de pofta modei netrebnice de ați își învață în prima copilărie pruncii în limbile străine înainte de a-i fi instruit în limba maternă”. (La acest pasagi „P. N.” dăcă: „Acest articol scris în contra scoalelor froebeliane, lucru tare firesc că e scris în contra Maghiarului.”)

La pag. 41 a calendarului se cetesce: Scoale froebeliane! Cunoasceți aceste case moderne de sticlă, în care copiii răpiți dela inima părinților, acestia nu se cresc ca flori sub cerul propriu al dragostei de mamă, nu se cresc sub rațele calde ale ochiului ardent și supraveghetor al părintelui în natura curată și sănătoasă a limbii materne. Nu le cunoasceți? Să vi le spun: acele sunt nise instituite, unde duc sufletul fraged și nevinovat, crinii noștri, pentru-că ceea ce e în contra legilor firești hotărâte de Dăeu, aceea o nimicesce însași natura. Acele plânti răsădite din casele de sticlă, dacă ajung chiar și în regiunea născerii lor, sunt prăpădite, nu voiesc să producă fructe folositoare până-ce în urmă pier. Nu sunt în stare a suporta aerul deschis și proaspet: soarele le arde, vântul le usucă. Sunt în stare să trăiască numai în case de sticlă din sudoarea altora — a trăi de sine nu sunt în stare. De aci atâta gunoiu, atâta vânătoare de plăceri. Părinți! Tatâni și mame rutene! Voi, care pen-

tru pofta diștingerii, pentru modă, pentru plăcere societății, și cu durere trebuie să dăcă — pentru a vă vinde sângele propriu, din fagedă etate, până încă nu au învățat propria voastră limbă, vă torturați copiii acasă și în școală cu limbi străine, — voi îi ucideți sufletesce, îi aruncați fără milă în brațele lui Moloch.”

Pe pag. 46: „Să căutăm numai împregiurul nostru. Presiunea puternică nu numai că țintesce la stărpirea națiunii noastre de sus în jos, — nu numai că limba rutenă; limba acelor 3 milioane de oameni, e scoasă din oficii, nu numai că afară de scoalele populare rutene nu e ertat în institutele mai înalte maghiare a te forma în limba rutenă: ci se înființeză în comunele noastre scoale, unde copiii se căsnesc în o limbă străină, — da, se înființeză societăți publice pentru stărpirea limbii noastre. Cumpărarea cărților și a scrierilor periodice rutene, promovarea nisuițelor naționale, pășirea energică în interesul dreptului și a echității — sunt cauze suficiente în ochii persecutorilor noștri pentru a începe persecutarea cea mai nemiloasă.”

Eată unde a ajuns idea de stat maghiar: deșteptarea tuturor naționalităților. Nădejdea Maghiarilor cea mai mare s'a zădărnicit, — nime nu voesc să le primească limba și ei încă nu se deșteaptă. Maghiarii înspăimântați de privirea în viitor luptă desperați. Nu e om, care să-i poată convinge că numai lor își fac rău.

Correspondență particulară

a „Tribunei”.

Cluj, în 28 Decemvrie 1884.

Precum a fost astă-vară de rece întimpinată idea înființării unei reuniuni de maghiarizare în Cluj, tot un astfel de efect a avut și provocarea lui Dr. Carol Haller, prin care a conchemat pe 27 a l. c. la 11 oare a. m. pre toți patrioții adevărați la o consultare asupra acestei cestiuni.

Consultarea s'a început numai pe la 11^{1/2} oare din cauză, că la oara determinată abia se aflau în sala magistratului vreo 30 persoane, mai toți funcționari orașenesci și țiarști. Cătră 12 oare am putut număra cu totul 63 patrioți, între cari și 13 Români. Deci numărul adevăraților patrioți (după conceptul Ungurilor) s'a urcat la 50, și cincișeci într'un oraș cu peste 30,000 locuitori.

Adunarea a deschis-o președintele ad hoc Dr. Carol Haller prin o cuvântare deamă de scopul, ce și l-a plănit.

„Într'un stat pot să fie mai multe naționalități, națiune însă numai una poate să fie!” Acesta a fost motto. Apoi expune, ce factor principal este limba într'un stat, și că, dacă educația și cultivarea la una sau altă parte a populațiunii ține cu țările la caracterul de naționalitate și rasă, se face imposibil,

ca rasele, ce trăiesc într'o patrie, să vină una cu alta în atingere astfel și într'un mod, care e prima pretensiune a adevăratei culturi umane. Dăcă, că dintr'acele se nasce ura de rasă, care la ei (Unguri) n'a prins rădăcini (sic!), numai la unii iubii frați de ai lor. Mărturisesc mai încolo, că ei nu voiesc să ne împedece pe noi, de a ne folosi în biserică, în școală, în literatură, în familie și societate de limba noastră specială; din contră ne părătesc în direcțiunea aceasta și ne și spriginesc moralmente și materialmente (?) și nu pretind dela noi mai mult, decât să le înțelegem limba maghiară și să simțim alătura cu ei unguresce. Atâta pretind dela noi, și — dăcă d. Haller — dacă noi respingem frățietatea lor ce ni se oferă de atât de sincer, atunci ei nu se vor spăria nici de alte măsuri, cari apoi ne-ar convinge despre inclinarea lor frățescă! Cehii pretind, ca în Boemia să fie toți Cehi, Croații țin de crimă a nu ști limba croată, și ei să nu poată pretinde dela noi, ca baremi în simțeminte să fim Maghiari? Și deoare-ce simțeminte patriotice fără o limbă comună nu se poate închipui, ci trebuie să lucre într'acolo, ca să o creze pe aceasta. În fine îmbărbătează pe compatrioți la muncă și activitate, pentru-că dreptul și puterea se află în mâna lor.

Se însinue Bartha Miklós la cuvânt și accentuează necesitatea respândirii culturii unguresce între naționalitățile din patrie. Asemenea lui Haller, și el se silesc a demonstra, că Ungurii nu voesc să nimicească naționalitățile, și că e o idee nerealisabilă, a voi să înădușe în naționalități aspirațiunile lor culturale; voesc numai a suprima agitațiile și a impune cetățenilor învățarea limbii maghiare.

A mai vorbit Hegedüs István, Nagy Lajos și Sipos Károly. Toată discuția a fost altcum precât se poate de monotona. Vorbirile au fost pline de inconsecvență și a lipsit din ele cu totul entuziasmul. Par'că presimțiau, că sau apucat de un lucru, ce nu se poate realiza nici odată, sau în țara Românilui „până-i porcul cu coadă!”

În fine s'a ales o comisiune, care va avé să elaboreze un proiect de statute și cu aceasta s'a finit comedia.

Noi numai atâta dăcem, că vai de cea cultură, care are lipsă de respândire forțată. E tot atâta în cazul de față, ca și când un sêlbatic ar silă pe un European să mănânce carne de om!

Avem speranță, că cu maghiarizarea nu vor merge nici până la Samoșfăleu și Cluj-Mănăștur. Lipsa unei reuniuni de cultură după al nostru concept, o simt de mult Ungurii din Cluj, — căci în timpul din urmă au dat puțină dovadă de cultură! În direcțiunea aceasta caute-și Dr. Haller merite!

Iustus.

Cronică.

Maiestatea Sa a dăruit pentru repararea bisericilor gr. catolice din Hotinca (com. Maramureș) 50 fl. și din Tășnad 100 fl.

*

Numiri. Președintele tribunalului din Sibiu a numit pe d. Akos Kádár de practicant cu adjut.

*

Comisiuni permanente de superarbitrare vor fi în anul viitor la Sibiu, Cluj, Alba-Iulia și Brașov. Președinți ai comisiunilor sunt numiți: în Cluj contele Coloman Eszterházi, în Alba-Iulia Michail Elekes din Șard comit. Têrnavei, în Sibiu comitele suprem Mauriciu de Brennerberg ear' în Brașov contele Andreiu Bethlen.

*

Diare oprite. Ministrul unguresc de comunicație a subtras debitul postal țiarului „Slovo” din Leopole și țiarului „Răsboiul” din Bucuresci, de pe tot teritorul coroanei lui Ștefan, îndrumând oficiile postale a nu mai expeda și primi banii de prenumerațiune.

*

Restaurarea funcționarilor în Panciova se va face la 15 Februarie n. 1885.

*

Defraudări. Din Viena se telegrafează, că la o bancă de acolo s'ar fi descoperit earăși o defraudățiune de 30,000 fl. Numele băncii încă nu e indicat; se crede, că acest cas nu se va da publicității din considerațiuni deosebite.

*

Sinuciderile sunt la ordinea țării ađi. La bursa de cereale din Viena s'a respândit în ția de 27 l. c. n. scirea despre o cădere a unei firme și despre sinuciderea purtătorilor firmei. Această nouă sinucidere a produs o senzație mare; totuși la început nu se scia cu siguranță, dacă e adevărată. Ea e însă confirmată, doi frați Samuil și Moritz Wottitz s'au sinucis cădând jertfe speculațiunii exagerate.

*

Cum sfîrșesc inventatorii? Inventatorul mașinelor de cusut Wheeler și Wilson, A. B. Wilson a fost internat țilele aceste în institutul alienațiilor din Hartfort, A. B. Wilson a fost lovit de gută și în urma acestora e frânt atât cu corpul cât și cu spiritul.

Posta ultimă.

Madrid, 28 Decemvrie n. A fost un cutremur de pământ în Andalusia. În Iaen, Benagarze, Altanateio, Neria și Malaga, s'au constatat daune însemnate. Case întregi s'au ruinat. 266 persoane au fost omorite.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Klagenfurt, 29 Decemvrie n. În Tarvis și împregiur a fost Sâmbătă noaptea cutremur mare de pământ. La case se vâd multe crepături.

Madrid, 29 Decemvrie n. În urma cutremurului de pământ fațada catedralei din Granada s'a aședat în chip neliniștitor. Cea mai mare parte a orașului Alhama e ruinată; 300 de oameni au perit. Catedrala din Sevilla și Giralda s'au stricat. Jumătate din locuitorii din Albamela au perit.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

Colăcărutul.

Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de **Benedict Vietu.**

(Urmare 2.)

Starea 3-a.

Cinstite vornice,
Să-ți mai spun oare-ce:
Eu sunt sol împărătesc,
Nimica nu mă 'ndoiesc,
Tot direpte să grăesc:
Că porunca 'mpărătescă
Caută să se 'mplinescă
Cine nu vrea s'o 'mplinescă
Cu capul o să plătească.
Pe-al nostru Craiu lădat
Ănger blând 'l-a deșteptat
Fața vesel 'și-a spălat,
La Dumnețeu s'a rugat,
Șlugile 'și-le-a chemat
Mândră oaste 'și-a adunat
Din bêtărâni și tinerei
Cătu-i stă bine cu ei.
Tot argați de cei voinici
Preste cinci sute și cinci,
Preste-o sută călărași,
Preste-o sută pedestrași.
Preste dînșii s'a uitat
Și-apoi eși la vânat.
A vânat câmpii cu florile,
Munții cu rĂcorile

Și vĂdĂnd o urmă de fiară
StĂtura toți se mirară.
Unii dăceau, cĂ-i floare de raiu
S'o rupă al nostru dulce Craiu;
Alții, cĂ-i vițĂ de vie
SĂ-i fie Craiului soție,
Atunci pe noi, pe-acești doi,
VĂdĂndu-ne mai vioi,
Fiind cu calea 'nvĂțați
Și cu cai mai buni gĂțați,
Dintre oaste ne-a ales
Și 'nainte ne-a trimes,
Ca s'aduceam veste bună
La toți și toate dimpreună,
CĂ-al nostru Craiu lădat
Și pe-aii a mai umblat,
Și fiind vreme senină
A intrat într'o grĂdină
Și-aflĂnd o floare 'nflorită,
Frumoasă, neodrĂslitĂ,
Ar duce-o 'n grĂdina-i crĂiascĂ,
Ca acolo s'o sĂdeascĂ
Și frumos sĂ odrĂleascĂ
Domnul gĂndu-i 'mplinescĂ!

Starostea rĂspunde:
Ardealul cĂt e de mare,
Mincinos ca tine n'are,
CĂlare pe a ta iapĂ
Mai mincinos ca o babĂ,
Ba și soțu-teu, sciu bine,

CĂ vorbind cum se cuvine
E mincinos ca și tine,
NespĂlat și somnoros,
RĂu de gură, flecĂros,
De cĂnd mĂ-sa 'l-a bĂiat
Și popa 'l-a botezat
De loc nu s'a mai spĂlat,
Și-ncĂ așe e de mĂreț
Ca și-un purcel creț
De dupĂ coteț.
Ear' d-ta ca un dergĂtor
Eșit de dupĂ cuptor
Cu cisme de piele de mĂță
Pe la gură tot tĂriță.
Cu capul cĂt un bostan
La gură ca un cloțan
Unde mergeți, acolo vĂ uități,
Așe sĂnteți de detunați,
Ați uitat de ce-ați venit
V'ăți dat dupĂ flecĂrit.

ColĂcarul îi rĂspunde:
Toate bine le-ai cuvĂntat
Dar' pe gură nu te-ai spĂlat,
Și totuși te țini mĂreț
Ca un purcel creț
Într'un fund de coteț,
Cu mustața trasă 'n jos
Și la gură mĂncĂcios.

(Va urma.)

Bibliografie.

„Convorbiri literare.“ Apare la 1 a fiecărei luni. Iași, 1 Decembrie 1884. Anul XVIII. Nr. 9. Sumar: Amintiri despre Curtea Domnească din Iași, de Alexandru Papadopol-Calimach. — O Idilă, de N. Volenti. — Șahâr-Mahâr, revistă în 4 tablouri de D. R. Rosetti și N. Ureche. — Lui Ascanio; Ad amicitiae laudem, poesii de Th. Șerbanescu. — Corespondența.

„Țara nouă.“ Revistă științifică, politică, economică și literară. Apare de două ori pe lună. București, 1/13 Decembrie 1884. Anul I. Nr. 21. Sumar: Meșteșugul de a pune întrebări școlarului, de Ioan Nenițescu. — Studii asupra istoriei Românilor (Revoluțiunea lui Horia în Transilvania și Ungaria 1784—1785, scrisă pe baza documentelor oficiale de Nic. Densușianu) [urmăre] de I. N. P. — La dosarul întâlnirii dela Schiernievițe (sfârșit), de M. — Discursul dlui Eug. Stătescu, redacția. — Baladă filandeză, de T. G. Dj. — Programa conferențelor dela Atheneu pe anul 1884—85. — Corespondența. — Îndreptări.

LOTERIE.

Tragerea din 27 Decembrie st. n.

Viena: 37 32 30 55 86.

Timișoara: 59 90 8 11 87.

Bursa de Viena

din 27 Decembrie st. n. 1884.

Table with financial data for Vienna, including items like Rentă de aur ung., Amortisarea datoriei, and various exchange rates.

Bursa de Budapesta

din 27 Decembrie st. n. 1884.

Table with financial data for Budapest, including items like Renta de aur ung., Amortisarea datoriei, and various exchange rates.

Bursa de București.

Cota oficială dela 26 Decembrie st. n. 1884.

Table with financial data for Bucharest, including items like Renta amort. (5%), Acț. de asig. Dacia-Rom., and various exchange rates.

De inchiriat

este cu 1 Aprilie 1885 locuința de balcon consistătoare din 6 piețe în edificiul mare Haberman pe podul din piața Hermann.

Condițiile mai amănunțite se pot afla la îngrijitoarea casei ori în cancelaria berăriei.

Calendar pre anul 1885.

Se află la: Librăria „Aurora“ în Gherla (Sz.-Ujvár).

„Calendarul Aurerei“ urmat de „Almanachul Aurerei“ cuprinde: „Calendarul.“ Date Cronologice pe anul 1885. Cronologia. Calendarul iul.-greg. Meteorologie. Fazele lunii. Schimbările timpului. Semne de timp etc. Têrgurile (după datele oficiale cele mai din urmă.) Îndreptar financiar. Servitul postal. Servitul telegrafic. — „Almanachul Aurerei.“ Fata din Seliște (ilustrațiune.) Puiu (legendă) de Carmen Sylva. — Crișanul. Amintire din bătrâni de George Simu. — Vulturul, simbol al Romei vechi (ilustr.) — Zoe. Novela originală de V. R. Buticescu. — Capela (Poesie) de Iazan Bianco. — Logodnica lui Petre. — Viorele d. Gh. Teutu. — Cântecul din jocul „Hora.“ — „Partea umoristică.“ Rușinea în cismă (cu ilustr.) — Discursul unui orator. — Cam târziu (cu ilustr.) — Care e sexul debil? — Lene motivată (cu ilustr.) — Un muschetar gascon. — Lecțiuni de dans — Medicina sigură (cu ilustr.) — Scurt și cuprindător. — Despre femei. — Revedere (cu ilustr.) — Un pacient recunoscător. — De ce nu se mărită? — Servitoarea nescârboasă. — „Publicațiuni.“ — Prețul cu porto francat e 30 cr. v. a. Tot la 5-lea exemplar se dă gratis.

„Calendarul Pedagogic“ urmat de Almanachul reuniunii Mariane cuprinde în partea calendaristică toate ca în „Calendarul Aurerei.“ — Mai departe: „Almanachul Reuniunii Mariane.“ Însemnătatea dezvoltării simțului estetic în educațiune și mijloacele referitoare spre ajungerea acestui scop. — Reuniunea Mariană. — Comitetul reuniunii Mariane. — Basiliu Nascu (biografia și portretul.) — Poesii: — Stelele. — Copilul și fringila. — Ciocărlia. — Pisica și rîndunica. — Odichna de Dumineca. — Ghicitori în versuri. — Ce poate face scoala populară pentru lățirea culturai pământului? — Industria domestică, însemnătatea ei, — ce? și cum ar fi a se propune din aceasta în scoalele noastre populare? — În cât poate învățătorul și afară de scoală contribui la înaintarea culturală și materială a poporului. — „Varietați.“ Cum se remunerează disciplina riguroasă? — Tee efină. — Datină curioasă. — Cea mai mare carte din lume. — Cea dintâia pîrucă. — O minciună domnească pedepsită domnesce. — Sinceritate rară. — Dezvoltarea conceptului „nedreptate.“ — Cum se cunosc temperamentele? — Friederic Wilhelm IV. regele Prusiei și învățătorul sătesc. — „Publicațiuni.“ Prețul cu porto francat 40 cr. v. a.

„Amicul Poporului“ Calendar avisat de o bogată lectură de instrucțiune și distracțiune. Costă porto francat 55 cr.

„Noul Calendar de casă“ cu o bogată și interesantă lectură de învățătură și petrecere. Costă cu porto francat 35 cr.

110 [3—3]

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table with multiple columns showing train schedules between various stations like Budapest, Predeal, Brașov, Cluj, Timișoara, and Sibiu. Includes train types (Tren de persoane, Tren omnibus) and times.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.